

NHAN SẮC

Thơ NGUYỄN THÁI DƯƠNG

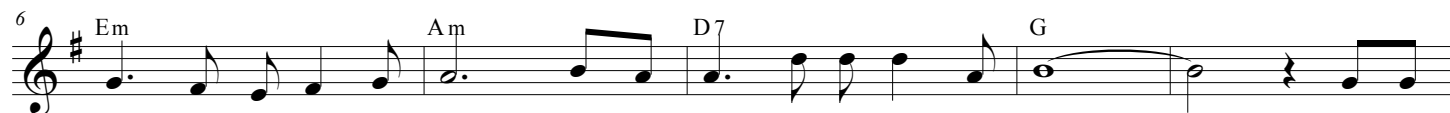
Nhạc NGÔ CÀN CHIỀU

07-08-2017

♩ = 94

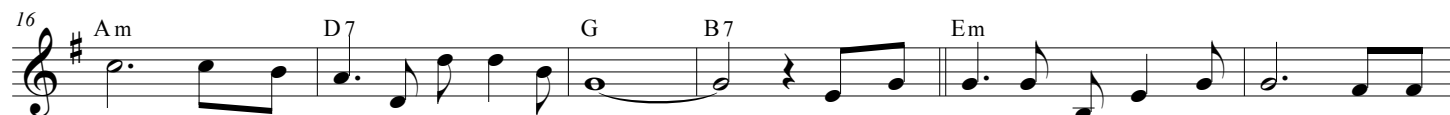
Sài thành ơi, đâu môi hồng mắt biếc Đâu nụ cười... khềnh một hạt răng duyên Mắt anh

đắm theo dòng xe chảy xiết Khẩu trang kia ả núp mấy đồng tiền? _____ Sài thành

ơi, đâu mắt nhìn tha thiết Đâu môi hồng rục rờ bóng thiên thanh Xa rồi xa những chiều anh mãi

miết Ngóng trông em lộng lẫy giữa đô thành _____ Anh chẳng biết ngón nào khoe chiếc nhẫn Đôi găng

vàng giấu biệt búp tay ngoan Anh tội nghiệp đôi chân hồng... trắc trở Thức miên man trong váy khoác điệu

đàng _____ Biết chẳng thể làm nên nghìn bóng mát Ngăn giùm em vật nằng lúc trưa về Anh đành

ngó cả một trời nhan sắc Chịu lao tù trong chốn phục trang kia... _____ Sài thành

ơi, xin dịu dàng nhan sắc Xin ngọt ngào, xin thăm thiết hiền ngoan Cát giùm anh mảnh khăn che môi

mắt Cho anh còn ngưỡng mộ dáng đài trang